

युद्धकाण्डं

२७१

तान्यायताक्षाण्यगसंनिभानि

प्रदीप्तवैश्वानरभास्वराणि ।

पेतुः शिरांसीन्द्ररिपोर्धरण्यां

ज्योतींषि मुक्तानि यथार्कमार्गात् ॥ ४४ ॥

तस्मिन् कृते देवरिपौ त्रिशिर्षे

कनूमता शक्रपराक्रमेण ।

नेटुः प्लवङ्गाः प्रचचाल भूमी

रक्षांसि सर्वाणि विडुद्रुवुश्च ॥ ४५ ॥

कृतं त्रिशिरसं दृष्ट्वा तथैव च महोदरं ।

कृतौ च प्रेक्ष्य तेजस्वी देवात्तकनरात्तकौ ॥ ४६ ॥

चुकोप सुमहातेजा महापाश्र्वी महाबलः ।

जग्राहार्चिष्मतीं चापि गदां सर्वायसीं तदा ॥ ४७ ॥

हेमपट्टशतैर्नङ्गां मांसमेदोऽनुलेपनां ।

रोचमानां सुविपुलां शत्रुशोणितरञ्जितां ॥ ४८ ॥

तेजसा संप्रदीप्तायां रक्तमाल्यविभूषितां ।

ऐरावतकराकारां सर्वभूतभयावहं ॥ ४९ ॥

गदामादाय संक्रुद्धो महापाश्र्वी महाबलः ।

कुरीन् समभिडुद्राव युगान्ताग्निरिव प्रजाः ॥ ५० ॥

अथर्षभः समुत्पत्य वानरो वरुणात्मजः ।

महापाश्र्वमुपागम्य तस्थौ तस्याग्रतो हरिः ॥ ५१ ॥